

Last učiteljskega tiskovnega društva

„Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča slavnim krajnim šolskim svetom,
šolskim vodstvom in učiteljstvu**uradne tiskovine iz svoje zaloge.**

Ceniki se pošiljajo na zahtevo zastonj. Postrežba točna.

Tudi vse tiskovine za županstva ima naša tiskarna po prejšnji
ceni v zalogi.Naša tiskarna sprejema vsa v to stroko spadajoča dela ter
jih izvršuje okusno in po solidnih cenah.**Brošurica****„Šola in dom“**

se naroča samo pri podpisnem,

ne v „Učit. tiskarni“, kjer je le izšla. To v vednost naročnikom.

Z odličnim spoštovanjem vdani

IVAN ŠTRUKELJ,
učitelj na Bučki.**Učiteljsko tiskovno društvo.**

Učiteljsko tiskovno društvo že posluje. Zato vljudo vabimo slovensko učiteljstvo in vsa učiteljska društva, da naj se blagovolijo prav marljivo v mnogobrojnem številu zglašati za deleže. Deleži so po 100 K in se plačujejo takoj ali pa v 10 nepretrganih mesečnih obrokih po 10 K.

Učiteljsko tiskovno društvo je pristopilo k „Zadružni Zvezi“ v Celju in njeni organi bodo pregledovali in revidirali delo našega društva.

Denar je pošiljati samo na naslov „Učiteljsko tiskovno društvo“ v Ljubljani.

Za upravni svet:

Karel Wider,
predsednikov namestnik.**L. Jelenc,**
predsednik.**S kakšnimi težavami sem se moral boriti.**

Spisal Ivan Lapajne.

(Dalje.)

Hvaležno sem se vedno spominjal tega svojega prvega krajnega šolskega nadzornika in predsednika, a še večjo zahvalo moram izreči drugemu šolskemu možu, iz naroda vzetemu in za narod delajočemu; zakaj da sem bil imenovan v Ljutomeru učiteljem, k temu ni g. Kukovec nič pripomogel. On ni za mene glasoval, ampak za g. Orniga, ki je bil takrat podučitelj v Ljutomeru, odkoder se je bil takoj potem preselil v Brežice, ker ni dobil mesta, ki je bilo meni podeljeno. Da sem bil pa imenovan meščanskim učiteljem in najprvo začasnim ravnateljem v Krškem, za to pa moram vedno hvalo vedeti poslanecu V. Pfeiferju, ki je bil takrat župan in predsednik krajnega in član okrajnega šolskega sveta v Krškem. Za to moje mesto v Krškem je bilo več prosičev, kakih 10 do 15, ko sta bili razpisani kar dve službi. Slovenski kompetentje so bili menda samo trije, g. Treven (menda še zdaj meščanski učitelj v Celovcu, rodom Idrijsčan), Vidmar (bil je eno leto moj tovariš v Krškem, kjer je umrl) in jaz. Med Nemci je za ravnateljsko mesto prosil tudi neki profesor. Nadzornik Wurner je pri seji tega priporočal na prvem mestu za ravnateljsko mesto, mene je pa postavil na drugo mesto, a kakor se je takoj pokazalo, le na videz, da bi Slovence, ki so bili v večini pri seji, potolažil in se pokazal, da jim ni nasproten. Poslanec Pfeifer je bil pa kot predsednik krajnega šolskega sveta obveščen uradno iz tistih krajev, odkoder je ta profesor kompetiral, da je ta kompetent v sodnijski preiskavi zaradi ponarejenja menice. Nato je umaknil Wurner svoj predlog, da bi ta profesor še ostal „primo loco“ v terti. Ker je imel mene „secundo loco“, bi moral zdaj mene postaviti na prvo mesto. Toda on in nemški svetovalci († Hočevan, † grof Auersperg, neki † Plavser) s predsednikom † Schönwetterom so bili zoper moje imenovanje; slovenska večina pa tega takolimenovanega pomnoženega c. kr. okrajnega šolskega sveta (V. Pfeifer, odvetnik dr. † Koceli, † dekan Poljak, nadučitelja Gasperin in Lunder, posestniki † Hribar, † Zajec, † Šribar) so bili zame. In ta korporacija je imela takrat, t. j. l. 1878 pa do takolimenovane Vesteneckove šolske novele (9. marca 1879), pravico prezentacije in deželni šolski svet me je moral dekretirati kot stalnega meščanskega učitelja, dočim me je c. kr. okrajni šol. svet potem nastanil obenem kot začasnega ravnatelja, v kateri lastnosti sem ostal do l. 1882, dokler namreč ni šola z otvoritvijo 3. razreda postala z mano vred definitivna. To definitivnost sem dosegel le z velikim trudom; zakaj le z največjim naporom je bilo mogoče otvoriti 3. razred. Pa vkljub temu bi mi bil morda deželni šolski nadzornik Pirker nagajal, če ne bi bil takrat deželni predsednik v Ljubljani — Slovenec Winkler. (Dalje.)